

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316010458
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8316010458.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.11.2017 v trestnej veci proti obžalovanému Y. F. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/88/2016 zo dňa 11.01.2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného Y. F. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

-po dobu najmenej od XX.XX.XXXX do dňa XX.XX.XXXX uskutočňoval neoprávnený odber elektrickej energie na odbernom mieste v obytnom dome na Ul. H. hrdinov XXX/X v Y. takým spôsobom, že ako odberateľ elektrickej energie mal na izolovanom kábli distribučnej siete nízkeho napätia vedenom v blízkosti bytového domu pomocou skrutiiek na fázový a nulový vodič bez istenia pripojený kábel CYKY 2x 2,5 mm, ktorého koniec napájal elektroinštaláciu užívaného bytu a to bez elektromera na meranie spotreby elektrickej energie a bez riadne uzatvorenej zmluvy o pripojení, čím tak pre Východoslovenskú distribučnú, a. s. Mlynská 31, Košice spôsobil škodu vo výške 39,89 eur a konania sa dopustil aj napriek tomu, že za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/108/2015 zo dňa 03.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.10.2015.

Podľa § 44 Tr. zákona súd prvého stupňa upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/59/16 zo dňa 18. 4. 2016, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý považoval za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť uhradiť škodu poškodenej strane Východoslovenská distribučná, a. s. Mlynská 31, Košice vo výške 39,89 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku súd poškodenú stranu Východoslovenská distribučná, a. s. Mlynská 31, Košice so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonom ustanovenej lehote okresný prokurátor odvolanie len proti výroku o treste, pretože upustenie od uloženia súhrnného trestu považoval za nedostatočné na dosiahnutie účelu trestu, predovšetkým na nápravu obžalovaného. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že obžalovaný bol pred spáchaním prejednávanej prečinu šesťkrát odsúdený za rovnakú, prípadne obdobnú trestnú činnosť, u obžalovaného sa jedná o špeciálnu recidívu, a preto považoval za potrebné

uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby. V podstate na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste v napadnutom rozsudku a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/59/2016 zo dňa 18.04.2016.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne tak, že podľa jeho názoru, súd prvého stupňa pri ukladaní trestu, jeho druhu a výmery postupoval správne, keď považoval trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/59/16 zo dňa 18.04.2016 za dostatočný a preto navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní zistil nasledovné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa rozhodnutie o treste, ktorým, upustenie od súhrnného trestu je, odôvodnil tým, že vychádzajúc zo základných zásad pre ukladanie trestov upravených v ustanovení § 34 a nasl. Tr. zákona považoval trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov nepodmienečne uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/59/16 zo dňa 18.04.2016, na prevýchovu a nápravu obžalovaného za dostatočný a celkom primeraný.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Obžalovanému sa kládie v prejednávanej veci za vinu, že v dňoch od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX neoprávnenne odberal elektrickú energiu na odbernom mieste v bytovom dome na ul. H. hrdinov č. XXX/X v Y.. Trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/59/2016 zo dňa 18.04.2016, doručeného obžalovanému dňa 01.06.2016, právoplatného dňa 10.06.2016, bol obž. Y. F. odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pri tomto odsúdení išlo o skutok, ktorého podstata spočívala rovnako v neoprávnenom odbere elektrickej energie na odbernom mieste v bytovom dome na ul. H. hrdinov č. XXX/X v Y., ale v období od XX.XX.D. do 30.11.2015. V prejednávanom čiastkovom útoku ako aj v čiastkovom útoku, za ktorý bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/59/16 zo dňa 18.04.2016 tak išlo o dva čiastkové útoky toho istého páchatela spáchané na území Slovenskej republiky, ktorých spájala objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, vrátane jednotiaceho zámeru páchatela spáchať trestný čin.

Z uvedeného vyplynulo, že obidva čiastkové útoky /hoci žalované ako samostatné prečiny/ boli jedným pokračujúcim trestným činom, a to prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za ktorý mal byť obžalovanému ukladaný jeden trest, no nie súhrnný trest s použitím § 41 ods. 2 Tr. zákona, ale spoločný trest s použitím § 41 ods. 3 Tr. zákona.

Z predloženého spisu je pritom zrejmé, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní priznal, uznal svoju vinu a jeho vyhlásenie o vine súd prvého stupňa prijal. Z doterajšieho dokazovania v rozsahu výroku o vine potom vyplynulo, že hoci v mieste trvalého bydliska bol obžalovaný hodnotený len všeobecne, vo výpise z evidencie priestupkov mal šesť záznamov, a to za priestupky spáchané v období od 16.12.2012 do 18.05.2015, z toho v jednom prípade bol postihnutý pokutou 15,- eur za priestupok proti majetku spáchaný dňa 06.05.2014 krádežou tovaru v obchodnom dome so spôsobením škody vo výške 4,81 eur.

Obžalovaný bol doposiaľ, vychádzajúc z odpisu registra trestov deväťkrát súdne trestaný, z toho v piatich prípadoch sa na obžalovaného hľadí akoby nebol odsúdený. Hoci sa na obžalovaného hľadí vo viacerých prípadoch ako na osobu ktorá nebola odsúdená, a to platí aj v prípade odsúdenia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, ktorý spáchal v období od 27.08.2013 do 26.02.2014, za čo mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T 136/14 zo dňa 22.09.2014, právoplatným vo výroku o vine a výroku treste dňa 15.10.2014 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu na 2 roky, s tým že v trestnom rozkaze Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/15/2014 zo dňa 03.02.2014 bol zrušený výrok o treste, niet sporu o tom, že obž. Y. F. opakovane spáchal trestnú činnosť. Okrem toho odvolateľ správne poukázal na to, že obžalovaného treba považovať za špeciálneho recidivistu. Pred spáchaním prejednávanej prečiny krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona bol totiž odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/108/2015 zo dňa 03.09.2015, právoplatným dňa 21.10.2015 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona spáchaný dňa 06.02.2015 na trest povinnej práce vo výmere 260 hodín.

Hoci pozornosti súdu prvého stupňa ušla okolnosť, že v danom prípade nešlo o súbeh dvoch prečinov, ale o jeden pokračujúci trestný čin, v uložení druhu a výmery trestu, podľa názoru krajského súdu, bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v podstate správne, keď neuložil obžalovanému trest prísnejší ako bolo uložené skorším trestným rozkazom.

Ani krajský súd po zohľadnení odvolacích námietok okresného prokurátora a všetkých hľadísk pre ukládanie trestov upravených v ustanovení § 34 a nasl. Tr. zákona však musel zohľadniť, že pokiaľ za obdobie od 31.05.2015 do 30.11.2015 spôsobil obžalovaný poškodenému škodu vo výške 71,- eur a za obdobie od 01.12.2015 do 15.03.2016 tomu istému poškodenému škodu 39,89 eur, nepovažoval krajský súd za potrebné uložiť obžalovanému vyšší trest ako mu bol uložený v trvaní sedem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Treba poukázať na to, že odpis registra trestov potvrdzoval, že obžalovaný od 15.03.2016 nespáchal žiaden trestný čin a aj výpis z evidencie priestupkov potvrdzoval, že obžalovaný nespáchal od tohto dátumu ani priestupok.

Pokiaľ ale trestná minulosť obžalovaného bola zohľadnená pri ukladaní trestu odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a páchaním prejednávanej prečiny aj po dobu od 01.12.2015 do 15.03.2016 nedošlo k výraznejšiemu porušeniu záujmu spoločnosti na ochrane cudzieho vlastníctva, a teda k tomu, aby nápravu páchatel'a v záujme dosiahnutia účelu trestu tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie bolo potrebné zabezpečiť uložením prísnejšieho trestu, než aký bol ukladaný skorším právoplatným trestným rozkazom.

Krajský súd považoval pôvodné zaradenie obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súladné s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, pretože obžalovaný vykonal dňa 04.07.2009 trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov v rámci trestného konania pred Okresným súdom Humenné vedeného pod sp. zn. 4T/24/2001, v ktorom bol odsúdený za spolupáchatel'stvo trestného činu krádeže podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona /zákon č. 140/1961 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov/. Len na záver krajský súd dodáva, že pokiaľ sa odvolateľ domáhal uloženia trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, nebolo možné mu vyhovieť aj preto, lebo vo všeobecnosti Trestný zákon nepripúšťa ani v prípade spoločného trestu, ani v prípade súhrnného trestu, pokiaľ by boli ukladané,

uloženie trestu, ktorý by bol miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom resp. právoplatným trestným rozkazom.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.